

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bucolicorum. P. Virgilij Maronis luculentissima ac familiaris vocabulorum explanatio

Vergilius Maro, Publius

Anduerpiæ, 1521

Aecloga. v. Collocutores Menalcas & Mopsus amici.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30564

BVCOLICORVM VIRGILII

tua facta: nec thracius orpheus vincet me carminibus: nec linus) vincet me carminibus (quibus in fine). s. (calliopea adsit huic) .i. orpheo (z p̄) .i. apollo (adsit huic) .i. lino. Calliopea ē formosa (orphet) .i. orpheo: z apollo ē formosus (lino) illi viro (etiā si pan certet mecū arcadia) existente iudice: Pan dicit se victū a me (etiā arcadia iudice) .i. iudicāte o (parue puer incipe cognoscē matrē) tuā (risu) .s. eius l' tuo (decē menses tulerāt m̄) tuę (longa fastidia) hoc etiā. Letifica nūc matrē risu: q̄ satis multa tedia sustinuit de te decē mensibz quibz te portauit in vtero. (parue puer incipe) .s. noscere matrē risu (cui) .s. infanti (parentes nō risere) .i. arriserūt (nec deus dignatus) .i. dignū iudicauit (hūc sua mensa: nec dea dignata est hūc cubili) .i. noluit habere virū: z hoc intelligitur de vulcano.

Vulcanus

**Soboles
Conuexus
Auto
Mundus**

Orpheus

**Orphet
Calliopea
Arcadia**

Menalcas

Mopsus

Inflare

Concedo

Vulcanus em̄ iouis z iunonis filius cū natus esset de formis Juno m̄ ei nō arrisit: z p̄ eū de celo precipitauit in terrā. Cūqz factus esset artificiosus faber fecit arma deoz: nec tñ receptus ē ad mensam iouis. Et cū petisset coniugiū pal-ladis spretus ē ab ea. Soboles d̄r filius l' p̄genies. Conuexus d̄r vndiqz incli-natus: vñ celū videt. Mutare ē moueri l' tremere: z accipit p̄ dubitare. Quidi. Sic animus vario labefactus vulnere nutat: z ē frequentatiuū a mo. M̄ndus ē vniuersitas .s. celū/terra/mare. vñ hic p̄t esse appositio. Aspice mundū terrar qz tractusqz maris zc. M̄o me carminibus zc. M̄o dicit hoc poeta ex arrogantia q̄si preferat se orpheo/lino/z pan: sed dicit gestoz cesaris tā latā esse materiā: vt etiā mediocre ingenū de illis optime poterit scribere. Orpheus d̄r fuisse fili-us calliopeę musę z cagri fluminis de q̄ predictū ē. Anus fuit quidā vetus vas-tes filius apollinis: l' vt alij volūt mercurij z vranie musę cui quidā ascribunt inuentiōē cithare quā alij dederūt orpheo: alij vero amphioni. Orphęi ē otūs gręcus q̄ in fine habet ei diphthongū. Calliopea l' calliope d̄r vna de nouē mus-sis a p̄bo calliopeo qd̄ ē orno. Pan colebat in arcadia q̄ ē mediterranea pars achate montuosa z gregibus abundans.

Aedloga. v. Collocutores Menalcas & Mopsus amici.

Vr non Mopse boni qm̄ conuenimus ambo
Tu calamos inflare leues, ego dicere versus
Huc corylis mixtas inter concedimus vltimos
Tu maior, tibi me est equum parere Menalca
Siue sub incertas zephyris motantibus vmbas

Siue an tro potius succedimus, aspice vt antrum
Syluestris raris sparfit labrusca racemis

Inducunt hic duo pastores vicissim canētes de iulio cesare occiso a senatu. Prior mopsus deslet necē cesaris. alter menalcas eū deificatū dicit. **Constru.** (mopse qm̄ nos ambo puenimus boni: tu) bonus inflare calamos) .i. phistula re (ego bonus dicere .i. canē (leues p̄sus) cur nō pcedimus) .i. vna eamus (huc inter vltimos mixtas corylis) .i. quare nō petimus vmbas arboz vt ibi canam? **Tūc** mopsus r̄ndet. **M̄** menalca (tu es maior) ideo (ē equū me parere) .i. obedire (tibi siue) .i. l' si (succedimus sub incertas vmbas zephyris) .i. ventis (motā tibz) .i. sepe mouentibz (vmbas siue potius succedimus an tro) .i. in antrū (aspi ce vt) .i. q̄no (syluestris labrusca sparfit) .i. obterit antrū (raris racemis) .i. vuis suis. **M̄** menalcas hortat sociū vt sub arbores vadāt: mopsus at̄ melius putat in gredi antrū: qz vmbre arboz q̄a vento mouent̄ incerte st. **Inflare** calamū l' phistulā ē qd̄ pueri inepte dicūt musare. **Et** tiā dicimus inflare p̄ supbū facere. vt in epla p̄ pauli. **Sciētia** inflat. **Inflatus** supbus: q̄ tumidū habet aūm. **Concedo** qm̄qz st p̄mitto l' do. **Lice.** M̄o pcedo vt quibz rety gloriāmini: easd̄ ē in ali is reprehendatis. **M̄** qz st ira. **Lher** ē. **Ups** ē pcedere. **Virgi.** Supbis pcessit

AECLOGA Q VINTA Fo. xliij.

aboris. Accipit etiā p cedo. Aequus dicitur q̄ equalis ē oībus z vni facit vt alteri
 & hic equū ē. i. decet l' iustū ē. Zephyrus ē ventus occidentalis q̄ latine fauoni-
 us dicitur teste Plinio. Antrū dicitur spelunca: z ē gr̄cū. Labrusca ē syluestris vitis cu
 ius vne etiā dicunt labrusce. Racemus ē id qd̄ vna.

Montibus in nostris solus tibi certat Amyntas

Quid si idem certet Phœbum superare canendo

Incipe Mopse prior, si quos aut Phillidis ignes

Aut Alconis habes laudes, aut iurgia codri

Incipe, pascetes seruabit Tityrus hedos.

¶ Menalcas subiratus q̄ mopse noluerit sub ymbrias ire di. Constru. (So-
 lus amyntas certat tibi) .i. tecū (in nr̄is montib) Tūc r̄idet Mopsus (qd̄) esset
 (si idē amyntas certet sup̄are phēbū canendo) q̄si dicat. stulti ē certare cū supio-
 re. Deīn menalcas iratū mopse reconciliat dicēs (o mopse incipe) canē (prior si
 quos ignes phillidis habes: aut laudes alconis: aut iurgia codri) hoc ē si q̄ car-
 mina habes de amore phillidis: l' de laude alconis: l' de iurgiis codri (incipe) in

q̄ qz (tityrus seruabit) .i. custodiet (hedos tuos pascētes) Quid si idē certet zc.
 Hic tangit fabula talis. ¶ Marsia qd̄a satyrus doctus canere tibia: puocauit
 phēbū vt secū canēdo certaret: sed phēbū eū sup̄auit z ppter temeritatē exco-
 uit eundē. Phillis regina thracie redeuntē a bello troiano demophontē susce-
 pit hospitio z amare cepit. Deīn cū demophō athenas pfectus nō rediit et statu-
 to tpe illa impatiēs amoris suspēdit se: z ppter hoc dicitur in amigdalū mutata. Al-
 con fuit cretēsis sagittarius cuius filiū cū serpēs circūflexus esset: ipse sagittā
 direxit tā artificiose vt serpentē necaret nec filiū lederet. Fuit itē alcon egregi-
 us pateraz celator. Codrus rex athenēsū q̄ p salute patrie morti se sponte ob-
 tulit. Dorienses eū pugnaturi cū athenēsū habuēnt oraculū ne regē athenē-
 siū lederēt si potiri victoria vellēt: nā si rex ille necaret ip̄i vincerent. Qd̄ cū co-
 drus rex pcepisset indutus veste rusticana dorienses iurgio z derisione lacessi-
 uit ad se occidendū q̄ facto z cognito discesserūt sine preholōra. Codrus p pa-
 tria nō timidus mori. Iurgium ē litigiū l' reprehensio. In obiurgo reprehendo.

Immo hæc in viridi nuper quæ cortyce fagi
 Carmina descripsi, & modulans alterna notavi

Experiar, tu deinde iubeto certet Amyntas

Lenta salix quantum pallenti cedit oliue

Punicus humilis quantum saliuca rosetis

Iudicio nostro tantum tibi cedit Amyntas

Sed tu desine plura puer, successimus antro.

Mopsus rogatus vt de phillide l'alcone l' codro cātaret. r̄idet. Constru. (imo)
 .i. potius (experiar canē hæc carmina q̄ descripsi nup̄ in viridi cortyce fagi z no-
 tauī modulās) .i. canēs (alterna) .i. alternati (tu iubeto vt amyntas certet deīn)
 .i. cantet post me vt videamus vter nr̄m sit peritior. Tūc menalcas dicit mopse
 multū excellere amyntā dicēs (quantū lenta salix cedit pallenti oliue) .i. vltior ē
 oliua z (quantū hūilis saliuca cedit puniceis rosetis) .i. vltior ē rosis (amyntas
 cedit tibi) .i. minor i cantu ē q̄ tu (tū iudicio nr̄o) .i. sū in meū iudiciū. sed o (puer
 mopse desine plura) .i. nō differas longi⁹ (successim⁹ antro) .i. puenim⁹ i antrū
 qd̄ petebas. Oliua pprie ē bacca l' fructus arboris q̄ dicitur olea: sed sepe ponit oli-
 ua p ip̄a arbore vt hic Saliuca ē breuissimus flos ita vt necti nō possit i coronā
 h̄z at̄ multa folia bñ olēt. a q̄ vestib' imponi solēt. Rosetū ē multitudo rosaz h̄c
 nascētū alio noīe rosariū. Punice⁹ dicitur rutil⁹ l' ruber z flāme⁹ alio noīe phence⁹.

Aequus
 Zephyrus
 Antrum
 Labrusca
 Racemus
 Menalcas
 Mopsus

Menalcas

Marsia
 Phillis

Alcon
 Codrus

Iurgium
 Mopsus

Menalcas

Mopsus

Oliua
 Saliuca
 Rosetum
 Puniceus

BUCOLICORVM VIRGILII

Extinctum nympe crudeli funere Daphnym
 Flebant, vos corili testes, & flumina nymphis
 Cum complexa sui corpus miserabile nati
 Atq; deos atq; astra vocat crudelia mater
 Non vlli pastos illis egere diebus,
 Frigida Daphni boues ad flumina, nulla neq; amnem
 Libauit quadrupes, nec graminis attigit herbam
 Daphni tuum poenos etiam ingemuisse leones
 Interitum, montesq; feri, siluæq; loquuntur
 Daphnis & armenias curru subiungere tigres
 Instituit, Daphnis thiasos inducere Baccho
 Et folijs lentas intexere mollibus hastas
 Vitis vt arboribus decori est, vt vitibus vne
 Vt gregibus tauri, segetes vt pinguib; aruis
 Tu decus omne tuis, postq; te fata tulerunt
 Ipsa Pales agros, atq; ipse reliquit Apollo
 Grandia sæpe quibus mandauimus ordea sulcis
 Infælix lolium & steriles dominantur hauenæ
 Pro molli viola, pro purpureo narcisso,
 Carduus & spinis surgit paliurus acutis
 Spargite humum folijs, inducite fontibus vmbra
 Pastores, mandat fieri sibi talia Daphnis
 Et tumultum facite & tumulto superaddite carmen
 Daphnis ego in syluis, hinc vsq; ad sydera notus
 Formosi pecoris custos formosior ipse.

Julius

Epicedium
 Epitaphium

¶ Istud ē epicediū Julij cesaris q̄ in curia necatus fuit ⁊ p̄ossus. xriiij. vulne-
 rib; ⁊ vocat eū poeta daphnidē: vt nomē ueniat bucolico carmini: q; Daph-
 nis fuit formosissimus q̄dā pastor. Epicediū d; carmē lugubre in alicuius fu-
 nere. Epitaphiū at ē q̄d scribit̄ p̄ sepulchrū quales s̄ duo vltimi p̄sus p̄-
 scripti. Daphnis ego in syluis ⁊c. ¶ Constru. (Nympe flebāt daphnim extin-
 ctū). i. occisum (crudeli funere). i. morte (vos coryli ⁊ flumina) estis testes nym-
 phis cū mater daphnidis (plexa miserabile corpus sui nati vocat deos crude-
 les ⁊ astra crudelia) q; tale fatū dederāt filio suo. (Daphni nō vlli). i. nulli pa-
 stores (egere). i. egerūt pastos boues ad frigida flumina illis dieb; quib; occi-
 sus fuisti ⁊ (nulla quadrupes libauit). i. gustauit (amne: nec attigit herbā gra-
 minis) p̄ dolore. (Daphni) fere (montes ⁊ sylue loquunt̄ etiā penos). i. puni-
 tos (leones ingemuisse tuū interitū). i. p̄pter mortē tuā (daphnis instituit subiū-
 gere curru). i. curru (armenias tigres) ⁊ daphnis instituit (intere). i. circūdare
 lentas hastas mollib; folijs). i. frondib; q̄d fiebat in hac chanalib; (vt vitis ē ar-
 borib; decori). i. honori (⁊ vt vne s̄ vitib; decori: vt tauri s̄ decori gregib;). i.
 pecorib; (⁊ vt segetes s̄ pinguib; aruis decori) ita tu daphnis (eras oē decus)
 tuus amicis l' subditis (postq; fata tulerūt te). i. postq; mortuus es (ipsa pales)
 .i. dea pabuli (reliquit agros: ⁊ ip̄ Apollo reliquit agros infelix). i. malū (lolium

AECLOGA Q VINTA: Fo. xv.

et steriles auenę dominant in sulcis). i. agris aratis: quibz sepe mandauimus).
 .i. in quibz seminauimus (grandia ordea carduus et paliurus surgit). i. nascif
 (acutis spinis p molli viola et p purpureo narcisso) illo flore. (pastores spar
 gite humū folijs: et inducite vmbrias). i. frondes (fontibz daphnis mandat talia
 fieri sibi). i. ad suū honorē: et (facite tumulū). i. monumentū daphnidis: et supad
 dite tumulo (carnē). i. epytaphiū sequēs (ego sum daphnis notus in syrius) et
 notus (hinc vsqz ad sydera: ego ipse fui formosior custos formosi pecoris.

¶ Funus quāqz fit mortē vt hic. quāqz corpus mortuū viuē. Ducit iratis plau:
 dendū funus amicis. Etia exequias funebres Terē. Et gomet prodeo in funus
 Libare ē leuiter gustare l attingere. Etia offerre. vñ liba sunt panes oblatiij.
 Quadrupes dicitur oē aial hñs quattuor pedes et ē generis ois. Annis dicitur fluuius
 Penus ē idē qd aphricanus. i. aliquis ex aphrica. Tigris ē fera crudelis et ve
 locissima in armenia q ē regio orientalis. hñs aialibz bacchus vti ferē in curru
 et cesar festa bacchi romę instituit. Thyasus ē festū vl sacrificiū bacchi a gręco
 pbo thyo qd ē sacrificio l p̄cito. vñ et thyas ados dicitur baccha. i. sacrificula bacchi
 et folijs rē. In bacchanalibz portabāt thyrsos. i. hastas tuolutas frondi. p̄. Pa
 les dicebat dea pabuloꝝ cuius festa vocant palilia l parilia. Lolium ē herba mu
 tilis q gręce zizania dicitur. Carduus ē spinosus frutex q vulgo vocat cardo donis
 Paliurus ē herba spinosa q a quibusdā palaris acus dicitur ab alijs cicer domesti
 cū: ab alijs lanaria cuius semen p̄tra scorpiones efficacissimū ē.

Funus
 Libare
 Quadrupes
 Annis
 Penus
 Tigris
 Thyas
 Thyrsus
 Pales
 Lolium
 Carduus
 Paliurus
 Menalcas

Tale tuum carmen nobis diuine poeta
 Quale sopor fessis in gramine, quale per aestum
 Dulcis aquae saliente litim restringere riuo
 Nec calamis solum æquiparas sed voce magistrum
 Fortunate puer tu nunc eris alter ab illo
 Nos tamen hæc quocunqz modo tibi nostra vicissim
 Dicemus, Daphnimqz tuum tollemus ad astra
 Daphnim ad astra feremus, amauit nos quoqz Daphnis
 An quicqz nobis tali fit munere maius
 Et puer ipse fuit cantari dignus, & ista
 Iam pridem Stimichon laudauit carmina nobis.

Mopsus

¶ Hic menalcas laudat carmē mopsi: deū se responsurū p̄mittit. Constru. (diuine poeta tuū carmē ē nobis tale). i. tā dulce (quale). i. qualis res (fessis so
 por: in gramine: et quale ē p̄ estū). i. in calore (restringere). i. extinguere (litim sa
 liente riuo dulcis aque: nec solū equiparas magistrum). i. equalis es magistro
 (calamis). i. p̄stulando: sed etiā equiparas magistrū (voce). i. cantando. (for
 tunate puer) o mopsē (tu eris nūc alter ab illo). i. p̄rimus magistro tuo i ar
 te (tñ nos) dicemus (tibi vicissim). i. iterū hęc nra carmina quocūqz mō). i. sicut
 possumus: et tollemus (ad astra). i. laudabimus (daphnim tuū) amicū (feremus
 daphnim ad astra). i. canā de eius diuinitate (daphnis amauit nos: quoqz). i.
 etiā. Tūc r̄idet mopsus (An quicqz sit nobis maius). i. charius (tali mūere). i.
 carmine tuo (et ipse puer) daphnis (fuit dignus cantari). i. carmine laudari (et sti
 michon) ille vir (laudauit nobis ista carmina tua iā pridē). ¶ Sopor ē quies l
 somnus. In geoz. Fessos sopor occupat artus. Nequipo fit equo l equę mul
 tū valeo. Et nō q̄ habet accñ cū abltō. Et scias illud esse minus latine scriptū
 p̄dictis equiparātes: nā dixisset p̄dicta daphnim legendū ē in illo versu.
 Daphnim ad astra feremus rē. Et ē gręcus accūs: nam latine dicere daphni
 qd nō patit hic p̄sus. ita Quidi. in ibin. Et fletu madidis ibin adite genis.

Sopor
 Nequipo

D i

BVCOLICORVM VIRGILII.

Menalca

Candidus insuetum miratur lumen olympi
 Sub pedibusq; videt nubes & sidera Daphnis
 Ergo alacris sylvas & cætera rura voluptas
 Panæq; pastoresq; tenet, dryadesq; puellas
 Ne lupus insidias pecori, nec rhetia cereis
 Vlla dolum meditantur, amat bonus ocia Daphnis
 Ipsi leticia voces ad sidera iactant
 Intonsi montes, ipsæ iam carmina rupes
 Ipsa sonant arbuta, deus deus ille Menalca
 Sis bonus o foelixq; tuis, en quattuor aras
 Ecce duas tibi Daphni, duoq; altaria Phœbo
 Pocula bina nouo spumantia lacte quotannis
 Cratherasq; duos statuam tibi pinguis oliui
 Et multo imprimis hilarans conuiuia Baccho
 Ante focum si frigus erit, si messis in vmbra
 Vina nouum fundam Calathis aruisia nectar
 Cantabunt mihi Dametas & lyctius agon
 Saltantes satyros imitabitur Alpheisbœus
 Hæc tibi semper erunt, & cum solennia vota
 Reddemus nymphis, & cum lustrabimus agros
 Dum iuga montis aper, fluuios dum piscis amabit
 Dumq; timo pascentur apes, dum rore cicade
 Semper honos nomenq; tuum laudesq; manebunt
 Vt Baccho Cereriq; tibi sic vota quotannis
 Agricola facient, damnabis tu quoq; votis.

Apotheosis

C Istud carmē vocat apotheosis .i. deificatio: qz menalca in hoc carmine dicit daphnim factū esse deū z ei sacrificia pollicet. Constat em̄ qz Julius cesar post necē p̄ deo habitus sit a gentilibz adhuc romanis: z ista scripta s̄t in gratiā Augusti q̄ fuit successor iulij z nepos eius ex sorore. Constru. (Daphnis candidus) .i. diuinus factus (mirat lumē olympi) .i. celi (insuetū) sibi .i. qd̄ antea nō viderat z ip̄e (videt nubes z sidera sub pedibz) .i. infra se (&) .i. p̄pterea (voluptas tenet alacres sylvas z cetera rura) .i. sylue l̄ in syluis morātes z rustici h̄nt voluptatē p̄pter ei⁹ diuinitatē (z voluptas tenet pana z pastores z dryades puellas) .i. nymphas illas: hoc ē pan z pastores z dryades gaudēt (nec lupus meditat insidias pecori: nec vlla retia meditant dolum ceruis qz bon⁹ daphnis amat ocia) .i. quietē hoīm (ipsi montes intonsi) .i. pleni frondibz (iactā voces ad sidera) .i. alte clamāt p̄ leticia (ipse rupes) .i. saxa (iā sonēt carmina z ip̄a arbuta) iā sonāt carmina p̄ leticia (ille daphnis ē deus) certe ē deus (menalca) .i. saltē ego menalca illū p̄ deo colo. D daphnis (sis bonus z felix) tuis cultoribz (en quattuor aras .o daphni ecce duas aras tibi) .i. ad tuū honorē: z (duo altaria phæbo statuā tibi quotānis) .i. singulis annis (bina pocula) .i. vasa (spumantia nouo lacte z statuā tibi duos cratheras pinguis oliui) .i. olei z ego statuā tibi (hilaras) .i. letificas (p̄uiuia i p̄uis multo baccho) .i. vino z hoc (an̄ focū si frigus erit: sed i vnu

AECLOGA QVINTA. Fo. xvi.

bia). i. sub frondib; (si erit messis). i. fistas (fundā ex calathis). i. vasis (aruisia
vina) q̄ se (nouū nectar). i. miranda dulcedo (dametas & egon lictus). i. cretēsis
(cantabit mihi) in illa solemnitate (alpheſibeus imitabit satyros saltantes). i.
saltabit sicut satyri solēt (hęc) predicta (erūt sp̄ tibi). i. ad tuū honorē (& cū red-
demus). i. soluemus nymphis solemnia vota). i. q̄ nouimus (& cū lustrabimus
aras). i. cū celebrabimus ambarualia (vſi). i. donec vſ q̄ diu (aper amabit iuga
montis: & dū piscis amabit fluuios: & dū apes pascent thymo & cicade) pascent
(roze honos tuus & nomē tuū & laudes tue manebūt) tā diu (agricole faciet vo-
ta tibi). i. ad te sic vt faciūt vota baccho & cereri: tu quoq; damnabis). i. obliga-
bis hoies (votis) soluendis. i. eos exaudiendo. Itā cū ipsoꝝ preces exaudiue-
ris: obligabis eos ad reddenda vota. ¶ Candidus ē albus. vt ibi. Quāuis il-
le niger q̄uis tu candidus esles. Etia d; bonus. vt candidus vir: sicut econtra
rio: niger d; malus. Itē candidus d; diuinus & celestis. nā celestes s̄ candidi:
inferi vero nigri. ¶ Olympus ē altissimus mons in gręcia q̄ tranſit nubes. po-
nit p̄ celo vt hic & d; olympus q̄si ololampus. i. totus splendidus. Dryades vo-
cant nymphę syluarū a gręco noie drys qd̄ ē quercus. Felix pp̄ie d; btūs & q̄
oia bene habet. Sed abusiue felix d; q̄ dat bona vel felicitatē vt hic. Lrater e
magnū vas: & quia gręcū nomē ē habeta in accō singulari & as in accō plurali
Hilaro hilarē facio. vñ exhilaro. Martia. Exhilarant ipsoꝝ gaudia nra deos.
Lictos oppidū crete. In lictus cretensis. Arusiū ē p̄montoriū in insula chio
in q̄ nascit p̄dulce vinū qd̄ chiu vel arusiū vocat. Satyri sunt aialia in deser-
tis humana fere forma sed cornuta & caprinis pedib;: quos veteres putabant
rustica numina vſ semideos. Thymus ē herba quedā cuius flos gratissimus ē
apib;. Bacchus ē filius iouis ex semele: d; a poetis deus vini q; putat primus
vites plantasse in gręcia. Leres filia saturni dea frumenti habebat oliu.

Candidus

Olympus

Dryades

Felix

Lrater

Hilaro

Lictos

Arusiū

Satyri

Thymus

Bacchus

Leres

Mopsus

Quæ tibi quæ tali reddam pro carmine dona
Nam neq; me tantum venientis sibilus austri
Nec percussa iuuant fluctu tam littora, nec quæ
Saxofas inter decurrunt flumina valles
Hac te nos fragili donabimus ante cicuta
Hæc nos formosum Corydon ardebat Alexim
Hæc eadem docuit cuium pecus an Melibœi
At tu sume pedum, quod me cum sæpe rogaret
Non tulit Antigenes, & erat tum dignus amari
Formosum paribus nodis atq; ære Menalca.

Menalca

¶ Sic mopsus laudat carmē menalce. deū alter alterū munerib; donat. Con-
stru. (Quæ dona reddā tibi p̄ tali carmie: nā neq; sibilus austri veniētis iuuat)
.i. delectat (me tñ: nec littora p̄cussa fluctu tā iuuāt me: nec flumia q̄ decurrūt in
ter saxofas valles) tā iuuāt me q̄ carmē tuū. Tūc menalca inquit. nos donabi
muste aſi. i. prius (hęc fragili cicuta). i. tenui phystula (hęc cicuta docuit nos co-
ridon ardebat formosus alexi). i. illud carmē superius habitū scz. Formosū pa-
stor zc. (hęc eadē) cicuta docuit nos (cuiū pecus an melibœi). i. illā eclogā. Dic
mihi damę. zc. deū mopsus ait (at tu sume). i. accipe a me (pedū). i. baculū (qd̄
pedū (antigenes) ille vir (cū sæpe rogaret me) tñ nō tulit). i. nō obtinuit & tñ (erat
dignus amari) hoc ē amicis negauit sed tibi docē menalca sume pedū (formosū
nodis parib;). i. equalib; (atq; formosū (ere). i. erarū. ¶ Sibilus ē flatus: & ē
nomē a sono factū. In plū legūt sibili & sibila. Suidi. Horrendaq; sibila misit.

Sibilus,

D n

BUCOLICORVM VIRGILII.

Donare

pedum

Itē sibi adiectiue q̄si sibilantia Virgi. Et sibi colla tumentē. Donare pul-
cre iungit accō cū abltō vt hic. Donabimus te hac cicuta. Itē in. vi. enei. Hoc
iuuenē egregiū prestanti munere donat. Pedū ē baculus vncus pastoz q̄ retis
nes pes pecudis. Quod nomē Phocas grammaticus scripsit nō declinari.

Aecloga sexta. Cantilenam Sileni recitat.

Digna Syracusio dignata est ludere versu
Nostra nec erubuit sylvas habitare Thalia
Cum canerem reges & prelia, cynthius aurem
Vellit & admonuit, pastorem Tityre pingues
Pascere oportet oues, deductum dicere carmen

Nunc ego, nanq̄ super tibi erunt qui dicere laudes
Varre tuas cupiant vel tristia condere bella
Agrestem tenui meditabor harundine musam
Non iniussa cano, si quis tamen hac quoq̄, si quis
Captus amore leget te, nostre Varre miricæ
Tenemus omne canet, nec Phœbo gratior vlla est
Quam sibi quæ Varrī prescripsit pagina nomen.

In hac ecloga scribit poeta q̄ silenus qdā fabulosus deus quibsdā petentib
cantauerit de p̄ncipio mundi z de multis alijs relop. Et p̄mo dicit quare bucol
ca scribat: z facit exordiu ad varrū quendā romanū nobilē. Constru. (Thā thā
lia). i. musa (dignata ē ludere p̄ma syracusio p̄su). i. bucolico carmine: qd̄ siracu
sis inuentū fuit: z (thalia nra nō erubuit habitare sylvas). i. canere rusticas res
(cū canerē). i. vellē describē (reges z prelia). i. bella regū (cynthius). i. appollo
(vellit). i. traxit (aurē) meā (z admonuit me). i. dixit ista (tityre). i. virgili (opor
tet te pascere pingues oues tanq̄ pastozē). i. debes scribere de ouibz (z dicē car
mē deductū). i. subtile. Varre (ego meditabor). i. exercebo (nūc agrestē mu
sam tenui arūdine). i. humili stilo (nāq̄ illi superūt). i. abūde erūt (tibi q̄ cupiāt
dicere tuas laudes: l' dēre tristia bella). i. p̄ponere libros de tuis bellis (ego
cano nō iniussa). i. q̄ mihi iussa s̄t p̄ apollinē l' augustū (nī si quis captus amore)
. i. ductus voluptate (leget hęc). i. humilia carmina. Varre nre miricæ canēt
te z oē nem⁹ canet te). i. ego z oēs poetę tuas laudes scribēt (nec vlla pagina)
. i. liber ē (gratior phœbo q̄ illa pagina q̄ prescripsi sibi nomē varri). i. q̄ liber in
scriptus ē de laudibz varri erit pulcherrimus. Thalia d̄ vna musarū z p̄rie
q̄ canit bucolica: a greco p̄bo thalio qd̄ ē vireSCO. Est etiā vna gratiarū. Syra
cuse nobilis vrb̄ in sicilia vbi habitauit Theocritus: vt dictū ē ibi. Sicelides
muse. Itē a noie syracuse s̄ūt syracusius z syracusanus. Cynthus ē mons in in
sula delo vbi natus fuit apollo: q̄ nī vocat cynthius. Pagina p̄rie charta in q̄
scribit: z pomē p̄ libro. In pagella. i. parua pagina. Pagina sit a p̄bo pango
qd̄ interdū s̄t scribo. Hora. Ego mira poemata pango.

Thalia
Syracuse
Cynthus
Pagina
Pagella

Pergite pierides chromis & mnasylus in antro
Silenum pueri somno videre iacentem
Inflatum hesternis venas, vt semper, Iaccho
Serta procul tantum capiti delapsa iacebant
Et grauis attrita pendebat cantharus ansa
Aggressi, nam saepe senex spe carminis ambos